

Jogging med
mobiltelefon og
hund i flexline!

Foto: Scanpix

Flexline på godt og ondt

En flexline giver hunde større råderum under kontrol. Men den kræver, at hundeføreren har godt kendskab til brugen, for ellers kan det gå galt.

Af Jan Nielsen

Med brugen af flexline har såvel hund som hundeluffer fået større glæde af de daglige lufteture. Hunden har fået længere line at bevæge sig i. Derved har den fået øgede muligheder for at få tilfredsstillende behov for nye dufte og indtryk, og den har muligheden for at få bedre motion.

Ejeren kan bedre nyde samværet med hunden og samtidig selv få mulighed for at nyde turen og naturen uden hele tiden at skulle holde hunden i stram line.

Hundeførere skal være forudseende

Imidlertid kræver det øvelse at håndtere linen og holde hunden i en lang line. Det kræver et godt indblik i hundens behov og naturlige adfærd. Det kræver også, at hundeføreren i

god tid opdager kommende begivenheder på turen - som fx andre hunde, ryttere, cyklende skovgæster og møde med naturens dyr - som kan ændre hundens adfærd på turen.

I sådanne situationer gælder det om at tænke på hundens reaktioner, inden en truende begivenhed for hund, ejer og omgivelser måske finder sted. Derfor skal ejeren i god tid trække linen ind og holde hunden i kort, låst line og under kontrol, mens den potentielle "fare" passerer.

Krav til linen

Det gælder også om at vælge den type line, der passer til hundens og dens race/størrelse. Og samtidig, at man vælger en type, der er let og sikker at håndtere, og som andre har mulighed for at se (ikke en meget tynd og næsten usynlig line).

Brugen af flexline afhænger også

af stedet, man anvender den. I tæt befærdede områder er det bedst at anvende en kort line.

Desværre er det ikke alle hundeejere, der kan håndtere en flexline på rette, forsvarlige måde.

Så galt kan det gå!

En læser af bladet, Knud Estrup Schmit fra Skovlunde, har sendt følgende beretning, der i uhyggelig grad bekræfter dette:

"Den 13. november 2008 var min kone på vej hjem fra en helbredsundersøgelse på hospitalet. Hun havde netop forladt bussen og krydset en lokal vej. Kommende imod sig på fortovet ser min kone en gammel mand og seks-otte meter bag ham en hund. Hunden knyttede min kone ikke umiddelbart sammen med manden - så meget mindre, som hun ikke kunne se nogen hundesnor. Øjeblikket efter fór hunden frem og løb

rundt om benene på min kone, mens manden spastisk knugede snorens håndtag - med det uhyggelige resultat, at min kone mistede fodfæstet, faldt bagover og slog baghovedet kraftigt mod asfalten. Min kone havde pådraget sig en kraftig læsion i baghovedet og blev liggende.

Heldigvis sørgede et par behjertede vidner for, at min kone blev dækket mod kulden og fik et underlag under hovedet, samtidig med at de tilkaldte ambulance til skadestuen. Efterfølgende var min kone sengeliggende i hjemmet med alle symptomer på hjernerystelse - samt almindelig psykisk rystelse over tilskadekomsten.

Ved efterfølgende telefonisk kontakt til skadevolder fik jeg oplyst, at pågældende er 84 år, samtidig med at

jeg fik det indtryk, at han var mere optaget af sin egen reaktion end af den skade, hans hund havde anrettet.

Min henvendelse har det sigte, at jeg finder, det bør være en opgave for Dyrefondet at slå til lyd for, at brug af flexliner forudsætter åndsnærværelse hos hundeejeren, at denne type snor primært finder anvendelse ved lufteture på mere udstrakte friarealer - men kun undtagelsesvis ved færdsel på bymæssige gader og veje.

Anvendelsen er hyppigt et udtryk for, at hundelufteren ikke gider følge hundens tempo og derfor falder for fristelsen til at give for lang line - med dramatiske konsekvenser.

Såvel min kone som jeg har passeret de 75 år og tåler følgelig ikke for mange sådanne rystelser.”

De kan gratis rekvirere Dyrefondets pjeces "Hundeejer: Vis hensyn... - hold hunden i snor!" på telefon 39 56 30 00, via telefax 39 56 33 60 eller

[KLIK HER](#)